

at de militært sagkyndiges Udsagn før Verdenskrigen intet var værd, og det har bevirket, at jeg er kommet til den Overbevisning, jeg nu staar paa. Og jeg tror, det ærede Medlem kan være ganske rolig for, at den skal nok holde ... men jeg ser nu, den højtærede Formand tager til Klokken, og jeg skal derfor slutte.

Pürschel: Naar man deltager i denne Debat, kan man jo ikke undgaa at mindes de Udtalelser, der ved visse Lejligheder faldt under den forrige Regering, hvor man fra radikal og socialdemokratisk Side ivrede meget stærkt imod Aftenmøder og lignende. Jeg kan kun sige, at det er en Lykke for Folketingets Formand, at han ikke har at gøre med klasse- og maalbevidst organiserede Arbejdere, for saa gik den ikke. Men nu er vi jo fredelige danske Rigsdagsmænd, og derfor fortsætter vi Forhandlingerne.

Der er af to ærede Talere gjort kritiske Bemærkninger om den Tone, jeg anvender. Jeg konstaterer med Tilfredshed, at begge de to ærede Talere, idet de gik ned fra Talerstolen, fik en Paatale af Formanden i Anledning af Udtryk, som de havde brugt, medens der ikke er faldet nogen som helst Paatale overfor mig. Derefter skal jeg overlade Vurderingen af Tønen til Offentligheden.

Den højtærede Udenrigsminister har ikke svaret paa de Spørgsmaal, jeg rettede til ham i Gaar. Jeg skal ikke granske efter Motiverne, men kun fastslaa Kendsgemningerne. Den højtærede Udenrigsminister sagde i sit første Foredrag, at man kunde forsvare sig med mange andre Midler end militære Midler, men skylder endnu den virkelig tørstende Samtid Oplysning om, paa hvilke Midler den højtærede Udenrigsminister tænker. Udenrigsministeren har intet sagt imod den Bemærkning, jeg gjorde angaaende den Udtalelse af den folkeretlige Konsulent i Udenrigsministeriet, jeg tillod mig at citere, om, at der endnu var Pligt for Neutralitetspolitikken i dens traditionelle Skikkelse. Ogsaa dette maa jeg betegne som et Svaghedstegn i Udenrigsministerens i øvrigt saa glimrende førte Kampagne. Og Udenrigsministeren har heller ikke søgt at fastholde det, han sagde, at Opfattelsen var den samme i Udenrigsministeriet, som den altid havde været. Jeg konstaterer blot disse tre meget vigtige Punkter. Jeg indskrænker mig til dem af Hensyn til Tiden.

Den højtærede Forsvarsminister har

svaret paa nogle af de Spørgsmaal, jeg rettede til ham. Det lader jo til, at man skal gentage dem mange Gange, før det rigtig bider sig fast, hvad det er, man spørger om. Jeg har ikke faaet at vide, hvilken Uddannelse disse Politikontabler skal have. Det vil dog virkelig være interessant at faa at vide, hvilken Uddannelse de skal have. Hvad er det, disse Mennesker skal lære i de 4½ Maaned? Hvorfor maa vi ikke faa det at vide? Er det en sød Hemmelighed, Forsvarsministeren har, som han ikke vil rykke ud med, eller hvorfor maa Folketinget ikke faa det at vide? Og vi maa heller ikke faa at vide, hvordan den højtærede Forsvarsminister tænker sig Overgangstilstanden, det er ikke muligt at presse det ud af ham, jeg har forsøgt det Gang paa Gang, men han vil ikke svare. Jeg er saa høflig at sige, han vil ikke, for jeg vil saa nødig sige, at han kan ikke, men jeg ved ikke rigtig, hvorledes det er. Maaske jeg imidlertid ved at gentage Spørgsmaalet nu kan faa den højtærede Forsvarsminister til at besvare det. Minekasterne er Forsvarsministeren efterhaanden blevet noget betænkelig ved, og det er ikke saa underligt efter de Oplysninger, jeg gav Forsvarsministeren i Gaar. Han erkender nu, at han har ikke noget Kendskab til Minekasterne. Men det er da oprigtig talt besynderligt, at en Minister foreslaar at anvende Ting, han ikke har noget Kendskab til. Hvorledes er det muligt at møde i den danske Rigsdag og sige, at man vil have et Politikorps udstyret med Ting, man ikke kender? Man maa dog virkelig være berettiget til at forudsætte, at en saaa ansvarsbevidst Mand som Forsvarsministeren forud undersøger, hvad det er han foreslaar indført. Det er ikke nok at sige, at de ikke har hans Kærlighed, det lyder jo meget smukt, men det er ikke det, der er det afgørende; her er det Kendskabet, og det er en Kendsgerning, at den højtærede Forsvarsminister har foreslaaet, at disse Minekasterne skulde indføres i det danske Vagtværn.

Jeg slaar fast, at jeg maa forstaa den højtærede Forsvarsministers Udtalelser i Aften saaledes, at han loyalt vil gennemføre Ordningen af 1922. Det passer ganske vist ikke helt med, hvad han sagde forleden Dag, for da sagde han, at hvis den skulde gennemføres loyalt, skulde der en anden Forsvarsminister til. Men nu kan vi altsaa glæde os ved at faa Lov til at beholde denne elskværdige Mand som Forsvarsminister med eller uden Minekasterne og i øvrigt med en loyal Gennemførelse af